

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121490587
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:6121490587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: B. B., V. X.XX.XXXX, Y. XX, XXX XX T. P., zast.: JUDr. Dávid Hoffman, Hlavné námestie 80, 060 01 Kežmarok, IČO: 43 207 073, o zaplatenie 2.016,66 eur s prísil, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 1.380 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.11.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni k rukám jej zástupcu Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, náhradu trov konania v rozsahu 21 % trov s tým, že o výške náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Dňa 21.09.2021 žalobkyňa podala na Okresný súd Banská Bystrica ako súd kauzálny príslušný na konanie podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej už len „Zákon o upomínacom konaní“ a „upomínací súd“) návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadala, aby upomínací súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej istinu 2.016,66 eur, úroky 263,25 eur a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.016,66 eur od 16.09.2020 do zaplatenia, a náhradu trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že dňa 16.10.2019 žalobkyňa ako veriteľ uzatvorila so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom Úverovú zmluvu č. 6910069493, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky žalobkyne. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru žalobkyňou žalovanej s výškou úverového rámca 2.000 eur, a to prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná sa zaviazala vyčerpané peňažné prostriedky vracat' spolu s úrokmi a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach podľa podmienok dohodnutých v zmluve. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu po odsúhlasení zo strany veriteľa čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálnej dohodnutej výške. Odo dňa účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere žalovaná bola pravidelnými mesačnými výpismi z úverového účtu, ktoré jej boli zasielané na jej adresu v listinnej podobe, informovaná o výške mesačnej splátky, výške úrokov a poplatkov, výške úverového rámca, o jednotlivých transakciách a celkovom zostatku na úverovom účte. Žalovaná sa

dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď dohodnuté splátky riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila. Na základe tejto skutočnosti žalobkyňa v zmysle hlavy „Ukončenie zmluvy“ úverových zmluvných podmienok dňa 31.08.2020 pristúpila k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzvala žalovanú na zaplateniu dlžných splátok úveru ako aj celého zostatku úveru. Na splnenie tejto povinnosti žalobkyňa poskytla žalovanej lehotu 15 dní. Žalovaná prostredníctvom úverovej karty vyčerpala 4.126,93 eur, pričom žalobkyni uhradila len 444 eur. Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplatenia sumy 2.279,91 eur pozostávajúcej z istiny 10.-14. splátky spolu vo výške 1.996,38 eur, úrokov 10.-14. splátky spolu v sume 247,19 eur, poplatku za poistenie Bill protection 10. - 14. splátky v sume 20,28 eur, úrokov za hotovostné transakcie v sume 14,51 eur, úrokov za poistené vo výške 1,55 eur a úrokov z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 2.016,66 eur od 16.09.2020 do zaplatenia.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil upomínaciemu súdu listiny označené ako: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver“, „Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia Slovakia a.s. pre Úverovú kartu HC - IHK218“ platné od 25.05.2018, výpis čerpania splátok a úhrad, výzvu na splatenie celého úveru zo dňa 31.08.2020, listinu „Predžalobná výzva k splateniu celého úveru,“ zo dňa 31.08.2020 spolu s poštovým podacím hárkom a informačný dokument o poisťnom produkte.

4. Dňa 20.10.2021 upomínací súd vydal vo veci platobný rozkaz sp.zn. 14Up/1562/2021, ktorým žalovanej uložil povinnosti v súlade so žalobnou žiadosťou. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaná včas podala odpor, v ktorom navrhla žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. V odpore zástupca žalovanej uviedol, že v zmluve o revolvingovom úvere predloženej žalobkyňou spolu so žalobou absentuje podpis žalovanej. Preto odporom namieta vecnú pasívnu legitimáciu žalovanej v konaní. Z dokumentácie predloženej žalobkyňou tak nevyplýva, že by strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere. Ak žalobkyňa tvrdí, že medzi stranami došlo k uzavretiu takejto zmluvy, je na nej, aby toto tvrdenie preukázala. Za ďalšiu skutočnosť podstatnú pre nedôvodnosť žaloby považuje nesplnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatnenie revolvingového úveru stanovených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz si žalobkyňa mala uplatniť listom zo dňa 31.08.2020. Žalovaná namieta, že by zásielka sa dostala do jej dispozičnej sféry a že by mala možnosť sa s ňou oboznámiť. Podľa pripojeného poštového hárku tento list jej mal byť zaslaný poštou na adresu Y. Č.. XX, Y., pod č. REH209744678. Prevereníím sledovania zásielok cez Slovenskú poštu a.s. bolo zistené, že uvedená zásielka bola dňa 07.09.2021 o 08:01 hod uložená na pošte Piešťany I a toho istého dňa o 17:58 hod vrátená. Navyše, tento list je neurčitý, nakoľko v ňom nie je uvedené, kedy malo nastať omeškание so zaplatením tej ktorej splátky úveru a v akej výške. Preto nie je možné z neho ani vyvodit', kedy a u ktorej mesačnej splátky mala uplynúť lehota 3 mesiacov. Žalobkyňa tiež nepreukázala splnenie predchádzajúcej notifikačnej povinnosti voči žalovanej a nie je tak možné ani posúdiť dodržanie 15 dňovej notifikačnej lehoty. Žalobkyňa ďalej v žalobe neuviedla, ako si pred uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere splnila svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného úver splácať vyplývajúcu jej z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Následkom nesplnenia tejto povinnosti je podľa § 11 ods. 2 tohto zákona a judikatúry súdov strata práva veriteľa požadovať jednorázové splatenie celého úveru a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti ide o úver bez úrokov a bez poplatkov (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp 20/2020, sp.zn. 7Co 126/2016, sp.zn. 6Co 171/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Žilina sp.zn. 11Co 117/2017, rozhodnutie NS ČR 33Cdo 2178/2018, rozhodnutie ÚS ČR sp.zn. III. ÚS 4129/18).

5. Zástupca žalobkyne sa k odporu žalovanej na výzvu upomínacieho súdu vyjadril písomným podaním, v ktorom namietol, že zástupca žalovanej v odpore ako dôkaz označil výpis zo sledovania zásielok spoločnosti Slovenska pošta a.s., avšak nahliadnutím do elektronického súdneho spisu zistil, že takýto dôkaz súdu nebol predložený. Vo vzťahu k ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že strata výhody splátok bola v danej veci stranami dohodnutá v zmluve o revolvingovom úvere a v prílohe predložil výzvu žalobkyne adresovanú žalovanej zo dňa 24.07.2020, ktorou bola žalovaná na možnosť zosplatnenia budúcich splátok úveru upozornená. Ďalej uviedol, že schopnosť žalovanej úver splácať žalobkyňa posúdila podľa informácií od žalovanej, ktoré sú uvedené v bodoch 10.- 26. zmluvy o úvere a informácií z listín, ktoré v prílohe predložila, a to z interného dokumentu žalobkyne o posúdení bonity, úverovej správy z registrov dlžníkov a výpisu z bankového účtu žalovanej za účelom preukázania výdavkov a príjmov. Navrhol, aby upomínací súd v konaní pokračoval s tým, že na podanej žalobe v

celom rozsahu trvá. Upomínací súd preto postupom podľa § 14 ods. 3 Zákona o upomínacom konaní na návrh žalobkyne dňa 05.01.2022 postúpil spis tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému na prejednanie a rozhodnutie veci podľa Civilného sporového poriadku.

6. Dňa 24.01.2022 bolo súdu doručené podanie zástupcu žalovanej, v prílohe ktorého predložil výpis zo sledovania zásielky Slovenskej pošty a.s. č. RE687031637SK. Oznamoval, že žalovaná trvá na zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Poukázal na to, že žalobkyňa sa žiadnym spôsobom nevyjadrila k námietke nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovanej v konaní vznesenej v odpore. Bez podpisu žalovanej je písomný právny úkon neplatný. Trval na obrane, že žalobkyňa nepreukázala splnenie všetkých zákonných podmienok pre stratu výhod splátok úveru podľa 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nepreukázala, že by list zo dňa 31.08.2020 sa bol dostal do dispozičnej sféry žalovanej. Výzvu zo dňa 24.07.2020 predloženú dodatočne žalobkyňou je potrebné považovať za neurčitú, nakoľko v nej nie je uvedené, kedy malo nastať omeškanie so zaplatením tej ktorej splátky úveru, ani v akej výške. Nie je jej preto možné priznať právne účinky. Vo vzťahu k prevereniu bonity žalovanej uviedol, že žalovaná mala v rozhodnom čase štyri existujúce úvery, ktoré splácala, 14 odmietnutých a 5 odvolaných žiadostí o poskytnutie úveru. Žalobkyňa nepreverila bonitu žalovanej z externého registra CEE, kde je uvedená odpoveď Error. Podľa žalobkyňou predloženého výpisu z účtu žalovanej za mesiac september 2019 žalovaná uhradila v daný mesiac trom spoločnostiam za štyri úvery celkom 921,74 eur. Takýto spôsob overovania bonity žalovanej možno charakterizovať ako hrubé porušenie povinnosti žalobkyne posúdiť bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou. Žalobkyňa by tak mohla mať právo iba na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré však vzhľadom na uplynutie subjektívnej premlčacej doby je premlčané.

7. Súd vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 01.07.2022 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ktorý bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný, a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil dôvodom hospodárnosti a účelnosti trov konania, a vyslovil súhlas s konaním súdu v jeho neprítomnosti. Zástupca žalovanej na tomto pojednávaní navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 Civilného sporového poriadku. Súd mal za to, že vo veci neboli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie takéhoto rozsudku (viď dôvody nižšie) a spor vecne prejednal. Právny zástupca žalovanej na predmetnom pojednávaní trval na zamietnutí žaloby v celom rozsahu a procesnej obrane uvedenej v písomných vyjadreniach k žalobe s tým, že v danom prípade nedošlo vôbec k uzavretiu úverovej zmluvy. Ak by aj k uzavretiu úverovej zmluvy došlo, žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by pred uzavretím zmluvy bola posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať úver. Tým hrubo porušila svoju zákonnú povinnosť, čo má za následok stratu jej oprávnenia ako veriteľa požadovať na žalovanej jednorazové splatenie celého úveru, a tiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd na tomto pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe vyhovel iba sčasti. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

8. Podľa § 278 Civilného sporového poriadku na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm.

a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie

a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Dôsledky kontradiktórneho civilného sporového konania vyžadujú procesnú aktivitu obidvoch sporových strán. Cit. ust § 278 Civilného sporového poriadku zákonodarca zaviedol sankciu za procesnú pasivitu na strane žalobcu. Procesnou sankciou za pasivitu žalobcu je strata sporu vo forme zamietavého kontumačného rozsudku. Predpokladmi vydania takéhoto kontumačného rozsudku pre zmeškanie žalobcu sú: a) riadne a včasné predvolanie žalobcu na pojednávanie, pričom predvolanie musí obsahovať poučenie, že ak sa žalobca nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, b) nedostavenie sa žalobcu na pojednávanie v určený čas, c) neospravedlnenie neprítomnosti žalobcom včas a vážnymi okolnosťami, d) návrh žalovaného na rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Tieto zákonné podmienky sú kumulatívne, tzn. musia byť splnené všetky súčasne.

10. Rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu je podľa výslovného znenia hypotézy cit. ust. § 278 pri kumulatívnom splnení všetkých vyššie uvedených zákonných predpokladov obligatórne (arg.: "súd rozhodne..."). Judikatúra však postupne dospela k záveru, že príliš formalistický výklad ust. § 278 Civilného sporového poriadku (ako aj ust. 274 Civilného sporového poriadku upravujúceho rozsudok pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní) nie je žiaduci, a aj napriek výslovej zákonnej formulácii „súd rozhodne“ návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu (ako aj žalovaného) a splnenie jednotlivých zákonných podmienok je potrebné posudzovať vždy podľa konkrétnych okolností prejednávanej veci, a to aj vo vzťahu k pro-spotrebiteľským ust. § 295 a § 296 Civilného sporového poriadku. Podľa napr. uznesenia ÚS SR sp.zn. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019: „...Nad rámec uvedeného ústavný súd považuje za potrebné dať do pozornosti, obdobne ako je citované zo sťažnosti v bode 6.2.1, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej)“.

11. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne po vydaní platobného rozkazu upomínacím súdom, voči ktorému žalovaná podala včas odpor, na výzvu upomínacieho súdu na vyjadrenie k odporu a na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v lehote 15 dní, včas reagoval. Písomným podaním doplnil prostriedky procesného útoku vo vzťahu k procesnej obrane žalovanej v odpore a navrhol pokračovanie v konaní. V podaní označil a spolu s podaním predložil ďalšie listinné dôkazy. Svoju neúčast' na prvom pojednávaní konanom dňa 01.07.2022, na ktoré bol riadne a včas predvolaný (predvolanie prevzal dňa 11.05.2022) ospravedlnil poukazom na dodržanie zásady hospodárnosti a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu v konaní pred súdom a vyslovil súhlas s prejednaním a rozhodnutím sporu na pojednávaní v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti žalobkyne.

12. Jednou z kumulatívnych zákonných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu je aj neospravedlnenie neprítomnosti žalobcu na pojednávaní včas a vážnymi okolnosťami. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne neprítomnosť na prvom pojednávaní konanom dňa 01.07.2022 neospravedlnil včas, avšak pokiaľ ide o dôvod ospravedlnenia uviedol, že jeho snahou bolo dosiahnuť hospodárnosť a účelnosť trov vynakladaných stranami sporu v konaní pred súdom s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Vychádzajúc z právnej teórie a judikatúry cit. ust. § 278 Civilného sporového poriadku (rovnako ako aj § 274 Civilného sporového poriadku) nemožno vykladať tak formalisticky, že by žalobca zmeškal pojednávanie, ak bol v spore aktívny, súdu sa ospravedlnil, žiadal konať v jeho neprítomnosti, keďže nemienil zvyšovať prípadné trovy konania o trovy svojej účasti na pojednávaní, ak by bol úspešný. Tu súd dáva do pozornosti jednak komentár spoločnosti Wolters Kluwer k cit. § 278 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: „...V aplikačnej praxi nie je výnimočným ospravedlnenie neúčasti žalobcu z dôvodu hospodárnosti konania, keď žalobca zotrváva na svojich písomných podaniach a nemieni navyšovať trovy konania o trovy svojej účasti na pojednávaní (trovy právneho zastúpenia, cestovné, náhrada za stratu času a pod.). Samozrejme, takéto dôvody nemožno považovať za „vážne“, sme však toho názoru, že v takýchto prípadoch sa žalobca pojednávania vedome nezúčastnil, keďže považoval svoje písomné vyjadrenia v konaní za postačujúce a svoju neúčast' ospravedlnil. Keďže je potrebné zákon vykladať v intenciách základných princípov, sme toho názoru, že v súlade s čl. 2 ods. 1 Základných princípov CSP by pojem „vážne“ dôvody neúčasti mal byť vykladaný skôr ako „ospravedlniteľné“ dôvody, pričom súd pri interpretácii zohľadní konkrétne okolnosti daného sporu, resp. stav konania“. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na českú právnu úpravu, ktorá v daných intenciách používa termín „dôvodné ospravedlnenie“, pričom právna teória zastáva názor, že ospravedlnenie je dôvodné vtedy, ak strana tvrdí také skutočnosti, ktoré sú spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlniť (Bureš. J - Drápal. L. a kol: Občanský soudní řád, komentář , 7. vydání).

13. V danej veci žalobca po podaní žaloby v konaní nebol pasívny, žalobou a jej doplňujúcim podaním a ich prílohami uplatnil všetky relevantné tvrdenia a na ich preukázanie predložil dôkazy, prvého

pojednávania sa vedome nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil, a požiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti s tým, že nemieni zvyšovať prípadné trovy konania, ak by bol úspešný. V danej veci teda žalobca prvé pojednávanie nezmeškal z objektívnych dôvodov, ale vedome sa ho nezúčastnil zo subjektívnych, odôvodnených a vopred súdu oznámených dôvodov. V spore nebol a nezostal pasívny. Preto súd s prihliadnutím na súvisiace ust. § 281 Civilného sporového poriadku, ktoré hovorí o zmeškaní pojednávania "z ospravedlniteľného dôvodu", dôvodovú správu k tomuto ust., ktorá hovorí o „pasivite žalobcu“, ako aj na vzdialenosť sídla žalobcu (Piešťany, resp. Trenčín) prijal záver, že žalobca dôvodne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní konanom dňa 01.07.2022, a v danej veci neboli splnené všetky zákonné podmienky pre aplikáciu § 278 Civilného sporového poriadku. Tu je potrebné mať tiež na zreteli, že účasť na pojednávaní je procesným právom, nie však procesnou povinnosťou strany, pričom samotný Civilný sporový poriadok počíta s uskutočnením pojednávania aj bez účasti strany (§ 180).

14. Porovnaj napr. tiež rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 03.12.2019 sp.zn. 25Co 14/2019, podľa ktorého : „18...Bolo preto dôvodným pristúpiť ku skúmaniu naplnenia druhej z podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku v neprospech žalobcu v zmysle cit. § 278 písm. b) CSP a to či svoju neprítomnosť ospravedlnil vážnymi okolnosťami. Žalobca pritom svoju neúčasť odôvodnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania. Súd prvej inštancie takéto ospravedlnenie nepovažoval za ospravedlnenie vážnymi okolnosťami s tým, že nedosahovali takú intenzitu a závažnosť, že by znemožňovali účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov. 19. Odvolací súd sa ale s týmto záverom súdu prvej inštancie nestotožňuje. S prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu najmä, že žalobca bol v priebehu celého prvoinštančného konania aktívny, riadne reagoval na výzvy súdu, predložil všetky jemu prístupné a súdom žiadané listinné dôkazy, svoju neúčasť na pojednávaní včas a riadne ospravedlnil, podľa odvolacieho súdu aj vážnymi dôvodmi, vzhľadom na predmet sporu v čase daného pojednávania vo výške cca 200,- Eur a vzdialenosť sídla žalobcu (Žilina) od miesta pojednávania prvoinštančného súdu (Piešťany), za súčasného uplatnenia všetkých relevantných tvrdení a dôkazov žalobcom, za situácie, keď žalovaný bol v konaní pasívny a tvrdenia žalobcu nespороval, keď žalobca výslovne súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím súdu bez jeho účasti na pojednávaní, odvolací súd, posúdiac ospravedlnenie žalobcu v uvedenom kontexte okolností daného prípadu, mal za to, že žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť nielen včas, ale aj vážnymi okolnosťami. Bolo nevyhnutné prihliadnuť tiež k tomu, že účasť na pojednávaní je procesným právom, nie však procesnou povinnosťou strany, pričom samotný Civilný sporový poriadok počíta s uskutočnením pojednávania bez účasti strany, ako to vyplýva z ust. § 180 CSP. Neúčasťou žalobcu na danom pojednávaní teda rozhodne nedochádzalo k mareniu spravodlivosti z jeho strany a preto nebolo ani dôvodným uplatnenie voči nemu sankcie v podobe vydania kontumačného rozsudku.“

15. Súd tak vo veci vykonal dokazovanie v celom rozsahu návrhov sporových strán a skutkový stav ustálil nasledovne:

16. Na základe vykonaného dokazovania súd nepovažoval za dôvodne spochybnené tvrdenie žalobkyne, že dňa 16.10.2019 strany uzavreli zmluvu o úvere evidovanú žalobkyňou pod č. 6910069493, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanej revolvingový úver s výškou úverového rámca 2.000 eur a žalovaná sa zaviazala platiť žalobkyňi minimálne mesačne splátky dohodnuté v zmluvy o úvere. Tieto skutočnosti preukazuje listina predložená v spore žalobkyňou spolu so žalobou označená ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver“. Táto listina obsahuje údaje o druhu úveru „Bezúčelový revolvingový úver“, výške úverového rámca „2.000,00 eur“, celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej pri poskytnutí úveru na dobu jedného roka a jeho splatení v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny „2.232,92 eur“, ročnej úrokovej sadzbe „29,90 %“, výške mesačnej splátky „2,85% z výšky úverového rámca (57,00 eur)“, frekvencii ďalších splátok vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) 34,4 % (ďalej už len „zmluva o úvere“).

17. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad predloženého žalobkyňou spolu so žalobou k prvému čerpaniu úveru žalovanou došlo dňa 16.10.2019, kedy na účet žalovanej boli z titulu zmluvy o úvere č. 3910069493 poukázané peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur. Následne žalovaná postupne vyčerpala ešte celkom 126,93 eur, a to dňa 20.12.2019 sumu 30 eur, dňa 23.12.2019 sumu 80 eur, dňa 22.01.2020 sumu 6,39 eur, dňa 19.02.2020 sumu 2,71 eur a dňa 19.06.2020 sumu 7,83 eur. Spolu teda vyčerpala istinu úveru vo výške 2.126,93 eur. Podľa výpisu žalovaná na úverový účet zaplatila celkom

444 eur, a to dňa 15.11.2019 sumu 57 eur, dňa 11.12.2019 sumu 150 eur, dňa 15.01.2020 sumu 57 eur, dňa 17.02.20120 sumu 60 eur, dňa 16.03.2020 sumu 60 eur a dňa 20.05.2020 sumu 60 eur.

18. Podľa obsahu listiny predloženej žalobkyňou označenej ako „Výzva k plneniu dlžnej čiastky“ zo dňa 24.07.2020 a pripojeného poštového podacieho hárku táto listina obsahuje výzvu žalobkyne adresovanú žalovanej na zaplatenie dlžnej čiastky úveru vo výške 168 eur, a to v lehote „ihneď“, a upozornenie, že v prípade ďalšieho omeškania žalobkyňa bude po splnení podmienok § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka oprávnená požadovať splatenie celého úveru naraz. Podľa podacieho hárku dňa 27.07.2020 bola na prepravu poštou na adresu žalovanej Y., Y. X, XXX XX, odoslaná zásielka pod č. RF135879110SK.

19. Z listiny označenej ako „Výzva k splateniu celého úveru,“ zo dňa 31.8.2020 a pripojeného poštového hárku vyplýva, že táto listina obsahuje prejav vôle žalobkyne oznámiť žalovanej, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich jej zo zmluvy o úvere ju vyzýva na splatenie celého úveru a zaplatenie čiastky 2.344,91 eur najneskôr do 15 dní od spisania výzvy. Podľa poštového hárku zo dňa 02.09.2020 uvedeného dňa bola žalobkyňou ako odosielateľom na poštu na prepravu podaná pod č.RE687031637SK zásielka adresovaná žalovanej na adresu Y., Y. X, XXX XX.

20. Zástupca žalovanej v priebehu celého konania nespochybnil obsah listiny predloženej žalobkyňou označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver“, tzn. vecné dojednania zmluvy o úvere. V rámci procesnej obrany namietol iba nedostatok písomnej formy tejto zmluvy o úvere, a to s odôvodnením, že na predloženej listine absentuje vlastnoručný podpis žalovanej. Argumentoval, že absencia podpisu žalovanej na zmluve o úvere má za následok neplatnosť tejto zmluvy a neexistenciu záväzkového vzťahu medzi stranami, ktorý nemohol byť neplatnou zmluvou založený. V tejto súvislosti vzniesol námietku nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovanej v konaní. Je potrebné prisvedčiť tvrdeniu zástupcu žalovanej, že na listine predloženej žalobkyňou označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver“ absentujú podpisy žalovanej ako „klienta“. Zástupca žalobkyne aj napriek námietke absencie podpisu žalovanej na zmluve o úvere vnesenej žalovanou stranou v odpore, nepredložil súdu listinu, ktorá by podpis žalovanej obsahovala. Aj keď vlastnoručný podpis zmluvných strán je nepochybne zákonnou podmienkou naplnenia písomnej formy zmluvy, nemožno súhlasiť s právnym záverom zástupcu žalovanej, že absencia podpisu žalovanej ako jednej zmluvnej strany má v danej veci za následok neplatnosť zmluvy o úvere a neexistenciu záväzkového vzťahu medzi stranami touto zmluvou o úvere založeného.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 16.10.2019 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 16.10.2019 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným

prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa.

26. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

29. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

30. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaná zmluvu o úvere uzavrela ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ revolvingovom úvere, označenia druhu úveru ako bezúčelový „spotrebiteľský“ úver, označenia žalovanej v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj z obsahu samotnej zmluvy o úvere (celková čiastka splatná „spotrebiteľom“, a pod.). Súd poukazuje tiež na argumentáciu oboch zmluvných strán v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (§ 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Podľa výpisu z obchodného registra niet tiež pochyb, že spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

31. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v danej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanej na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch, na rozdiel od ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako všeobecnej právnej úpravy, s nedodržaním obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespája neplatnosť zmluvy. Ako sankciu v cit. § 11 ods. 1 písm. a) stanovuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť spotrebiteľského úveru. V danej veci žalovaná strana nespochybnila a súd na základe vykonaného dokazovania nepovažoval za dôvodne spochybnené, že strany uzavreli ústnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere s obsahom tak, ako vyplýva z predložených listinných dôkazov. Žalovaná strana nespochybnila žiadne rozhodujúce skutočnosti vyplývajúce z listinných dôkazov týkajúce sa ako samotného obsahu zmluvných dojednaní strán, tak aj prevedenia peňažných prostriedkov vo výške 2.000 eur na účet žalovanej v deň uzavretia zmluvy, tzn. 16.10.2019, a následného čerpania úveru a poukazovania úhrad žalovanou na úverový účet vedený u žalobkyne tak, ako to vyplýva z predpisu splátok a úhrad predloženého žalobkyňou. Nakoľko však na listinách absentuje podpis žalovanej a Zákon o spotrebiteľských úveroch pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžadoval písomnú formu, ktorej naplnenie v danej veci žalobkyňa nepreukázala, súd prijal právny záver, že absencia podpisu žalovanej na zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok to, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy o úvere v danej veci je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm.

a) Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na túto špeciálnu právnu úpravu obsiahnutú v Zákone o spotrebiteľských úveroch sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dôsledku absencie podpisu žalovanej, neexistencii záväzkového vzťahu medzi stranami založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere a existencii nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu neplatnosti zmluvy.

32. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

34. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

36. Podľa § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

37. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

38. Podľa § 2 ods. 1 a 2 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10 zo 14. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ďalej už len „Opatrenie NBS“), ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa ods. 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa ods. 5. Všetky položky

výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítajú na obdobie jedného mesiaca. Limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1.

39. Podľa § 2 bod 5 Opatrenia NBS výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely ods. 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety, zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.

40. Podľa § 2 ods. 10 Opatrenia NBS na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona sa pri určení peňažných záväzkov súvisiacich s existujúcimi úvermi, pri ktorých je spotrebiteľ spoludlžníkom, na tieto úvery hľadí ako keby bol spotrebiteľ jediným dlžníkom. Ak spoludlžník pri inom úvere žiada o úver spoločne so spotrebiteľom, splátka iného úveru sa započíta iba raz.

41. Zástupca žalovanej zamietnutie žaloby ďalej dôvodil nepreukázaním vynaloženia odbornej starostlivosti žalobkyňou ako veriteľom pri skúmaní schopnosti žalovanej spotrebiteľský úver splácať pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami upravenými cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.. Podľa cit. ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom vynaloženie tejto odbornej starostlivosti je veriteľ povinný aj hodnoverne preukázať (§ 7 ods. 16 písm. b) zákona). V opačnom prípade má to pre veriteľa dôsledky vo forme sankcií uvedených v cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. vo forme straty oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti aj bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto vnútroštátna úprava je dôsledkom transpozície Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá v preambule uvádza: „(8) Je dôležité, aby tento trh poskytoval spotrebiteľom dostatočnú mieru ochrany a zabezpečil si tak ich dôveru. Voľný pohyb úverových ponúk by tak mohol prebiehať za optimálnych podmienok pre tých, ktorí úvery ponúkajú, ako aj pre tých, ktorí o ne žiadajú, s náležitým zohľadnením konkrétnej situácie v jednotlivých členských štátoch...(26) Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií [5], veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.“. Podľa čl. 8 ods. 1 tejto smernice: „Členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať“. Preto súd v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je povinný vždy ex offo, tzn. aj bez ohľadu na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany strán, zaoberať sa okolnosťami splnenia tejto povinnosti veriteľom (porovnaj napr. rozhodnutia Súdneho dvora (EÚ) C-679/18 a C-449/13).

42. Bolo preto povinnosťou súdu aj v danej veci zaoberať sa splnením povinnosti žalobkyne ako veriteľa preskúmať bonitu žalovanej pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dostatočnou odbornou starostlivosťou (a to aj bez ohľadu na prostriedky procesného útoku a obrany). Bolo pritom na žalobkyni ako veriteľovi, aby splnenie tejto povinnosti hodnoverne preukázala (§ 7 ods. 16 písm. b) Zákon o spotrebiteľských úveroch). Podľa citovanej právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 7 ods. 20) odborná starostlivosť predpokladala zistenie a) čistého príjmu žalovanej, b) nákladov na zabezpečenie jej základných životných potrieb a potrieb osôb, voči ktorým mala vyživovaciu povinnosť, c) výšku splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce jej príjem. Podľa judikatúry odborná starostlivosť predpokladá nie len riadne a úplné zistenie týchto údajov od žalovanej, ale aj ich overenie. Vo vzťahu k príjmu žalovanej je to overenie príjmu u platiteľa, od ktorého príjem poberala. Tu súd poukazuje na Opatrenie NBS, ktoré výslovne stanovovalo, že čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa (cit. § 5 ods. 3 Opatrenia NBS), a podľa ktorého celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa vypočítava ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať (§ 2 ods. 4 Opatrenia NBS). Cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch ďalej predpokladalo riadne zistenie a preskúmanie osobných pomerov žalovanej, bez ktorých žalobkyňa nemohla posúdiť celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a základných životných potrieb osôb, ku ktorým mala vyživovaciu povinnosť. Podľa cit. § 2 ods. 5 Opatrenia NBS a judikatúry pri nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb je veriteľ povinný minimálne aplikovať verejne dostupné informácie o údajoch o životnom minime upravené zákonom č.601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase preverovania bonity spotrebiteľa (ďalej už len „Zákon o životnom minime“). Odborná starostlivosť veriteľa ďalej predpokladala tiež riadne zistenie a preverenie peňažných záväzkov žalovanej znižujúcich jej príjem. Bez zistenia a preverenia celkových čistých príjmov a celkových výdavkov (nákladov na zabezpečenie životných potrieb a peňažných záväzkov) žalovanej a ich porovnania, žalobkyňa logicky nemala možnosť posúdiť schopnosť žalovanej spotrebiteľský úver splácať, a ani zistiť, či žalovaná neprekračuje zákonom stanovený limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľský úver splácať (§ 7 ods. 19 a 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Porovnaj napr. rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn 33 Cdo 2178/2018 z 25.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn 10CoCsp 6/2022 zo dňa 31.03.2022 a pod.).

43. Zástupca žalobkyne v písomnom vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že žalobkyňa bonitu žalovanej posudzovala podľa údajov uvedených v bode 10. - 26. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z listín, ktoré v podaní označil a predložil v jeho prílohe, a to z interného dokumentu žalobkyne o posúdení bonity, úverovej správy z registra dlžníkov a výpisu z bankového účtu žalovanej za mesiac september 2019. Zástupca žalovanej namietal, že žalovaná podľa výpisu z NRKI mala v rozhodnom čase štyri existujúce úvery, ktoré splácala, 14 odmietnutých a 5 odvolaných žiadostí o poskytnutie úveru. Žalobkyňa pritom bonitu žalovanej vôbec nepreverila nahliadnutím do externého registra CEE, pri ktorom je v internom dokumente žalobkyne uvedená odpoveď „Error“. Podľa žalobkyňou predloženého výpisu z bankového účtu žalovanej za mesiac september 2019 žalovaná len v tomto mesiaci uhradila trom spoločnostiam za štyri úvery celkom 921,74 eur. Preto takýto spôsob overenia bonity žalovanej nemožno charakterizovať inak, ako hrubé porušenie povinnosti žalobkyne posúdiť bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou.

44. Listina „Zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver“ v úvodnej časti v bodoch 10.-26., na ktoré poukazoval zástupca žalobkyne, obsahuje údaje o tom, že žalovaná bola vydatá, mala vyživovacie povinnosti voči jednej osobe, bývala u rodičov, bola zamestnaná od 12/2017 u zamestnávateľa - Nemocnica Poprad, a.s., jej čistý mesačný príjem bol 853,33 eur a čistý mesačný príjem jej partnera 1.400 eur. Pravdivosť týchto údajov žalovaná v dolnej časti tejto úvodnej časti listiny však nepotvrdila svojim podpisom. Podľa žalobkyňou predloženého interného dokumentu o posúdení bonity žalovanej žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vychádzala zo skutočností, že žalovaná bola vydatá, mala jedno dieťa, bývala u rodičov, z výšky jej mesačného príjmu 853 eur mesačne, výšky mesačného príjmu jej partnera 1.400 eur mesačne, a výšky splátok iným spoločnostiam uvedeným v žiadosti 250 eur. Prílohou tohto interného dokumentu majú byť správa z NRKI (nebankový register klientskych informácií) a výsledok automatického dotazu Sociálnej poisťovne. Verifikácia zamestnávateľa žalovanej podľa tohto dokumentu hovorom neprebehla. Pri odpovedi na dotaz do externého registra CEE je uvedená odpoveď „Error“.

45. Žalobkyňa nepreukázala, že by pri skúmaní bonity žalovanej bola riadne zistila a akokoľvek overila výšku čistého mesačného príjmu žalovanej a jej partnera, z ktorého pri skúmaní bonity žalovanej vychádzala. Pravdivosť údajov o výške čistého mesačného príjmu žalovanej 853,33 eur a jej partnera 1.400 eur uvedených v bodoch 10.- 26 úvodnej časti listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere-revolvingový úver“ žalovaná nepotvrdila svojom podpisom. Podľa Opatrenia NBS však ani čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa (cit. § 5 ods. 3 Opatrenia NBS) a celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa vypočítava ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať (§ 2 ods. 4 Opatrenia NBS). Žalobkyňa v danej veci takýto postup nepreukázala. Súdu nepredložila ani výsledok dopytu ohľadne mesačného príjmu žalovanej zo Sociálnej poisťovne, ktorý má byť prílohou jej interného dokumentu o skúmaní bonity žalovanej. Žalobkyňa súdu predložila iba výpis z bankového účtu žalovanej za mesiac september 2019 (čl. 57 - 59 spisu), podľa ktorého na účet žalovanej bol v tomto mesiaci jej zamestnávateľom Nemocnicou Poprad a.s., poukázaný vklad vo výške 894,62 eur. Tento jednomesačný príjem žalovanej však nepostačoval pre stanovenie celkovej výšky čistých príjmov žalovanej podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá podľa Opatrenia NBS sa vypočítava ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať (§ 2 ods. 4 Opatrenia NBS). Žalobkyňa tiež ničím nepreukázala zistenie a overenie príjmu partnera žalovanej vo výške 1.400 eur mesačne.

46. Podľa výpisu z bankového účtu žalovanej za mesiac september 2019 čistý mesačný príjem žalovanej od jej zamestnávateľa Nemocnica Poprad a.s., bol 894,62 eur, pričom žalovaná v tomto mesiaci len na splátkach úverov v prospech nebankových spoločností zaplatila spolu 921,74 eur, teda o 27,12 eur viac, ako bol jej príjem od zamestnávateľa za daný mesiac (Friendly Finance Slovakia s.r.o.. 783,87 eur, Amico Finance a.s. 48,74 eur a ZINC EURO a.s. spolu 89,13 eur). Z úverovej správy (NRKI), ktorú žalobkyňa súdu predložila (čl. 50.- 57. spisu) vyplýva, že žalovaná v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci mala štyri existujúce splátkové úvery s mesačnými splátkami spolu 1.401 eur (nie ako v správe o skúmaní bonity uviedla žalobkyňa 250 eur), ktoré podstatne prevyšovali žalobkyňou uvádzaný čistý mesačný príjem žalovanej 853 eur. Ďalej 5 odvolaných a 14 odmietnutých žiadostí. Išlo o splátkové úvery s mesačnými splátkami vo výške 660 eur, mesačnou splátkou 345 eur, kde žalovaná je evidovaná ako spoludlžník, mesačnou splátkou 360 eur, a mesačnou splátkou 36 eur, kde žalovaná je opäť evidovaná ako spoludlžník). Preto pokiaľ žalobkyňa pri skúmaní bonity žalovanej vychádzala z čistého mesačného príjmu žalovanej 853 eur mesačne, pričom mala k dispozícii jednak výpis z účtu žalovanej za mesiac september 2019, podľa ktorého žalovaná len v tomto mesiaci poukázala nebankovým spoločnostiam 921,74 eur, a správu z registra NRKI, podľa ktorej len peňažné záväzky žalovanej od nebankových inštitúcií znižujúce jej mesačný príjem predstavovali 1.401 eur, tieto informácie plne odôvodňovali venovanie zvýšenej pozornosti a odbornej starostlivosti žalobkyne ako veriteľa pri posudzovaní čistého mesačného príjmu žalovanej a jej partnera. Napriek tomu žalobkyňa čistý mesačný príjem žalovanej neoverila s dostatočnou odbornou starostlivosťou a príjem jej partnera zobrala do úvahy bez akéhokoľvek overenia jeho výšky. So splátkou predmetného spotrebiteľského úveru minimálne vo výške 57 eur mesačne tak len peňažné záväzky žalovanej predstavovali 1.458 eur, a to bez zarátania nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a ňou vyživovaného dieťaťa, a bez informácie a preverenia, či žalovaná nemá ďalšie peňažné záväzky aj u bankových inštitúcií. Žalovaná teda v čase uzatvárania zmluvy o úvere bola predĺžená.

47. Žalobkyňa tiež neuviedla a nepreukázala zisťovanie akýchkoľvek údajov o výške výdavkoch žalovanej na zabezpečenie jej základných životných potrieb a základných životných potrieb jej dieťaťa, voči ktorému mala vyživovaciu povinnosť. Bolo povinnosťou žalobkyne tieto údaje na žalovanej vyžadovať. Žalobkyňa mala k dispozícii výpis z bankového účtu žalovanej za mesiac september 2019, podľa ktorého platby v supermarketoch, potravinách a za pohonné hmoty sa v tomto mesiaci pohybovali vo výške 242,74 eur. Bolo povinnosťou žalobkyne jednak vyžadovať od žalovanej údaje o výške jej mesačných nákladov na zabezpečenie životných potrieb, čo žalobkyňa nepreukázala, a jednak tieto tvrdenia žalovanej overiť porovnaním s údajmi a informáciami vyplývajúcimi z výpisu z jej účtu za mesiac september 2019, ktorý mala k dispozícii, a vyhodnotiť všetky tieto informácie v kontexte ďalších údajov a informácií. Žalobkyňa pri overovaní bonity žalovanej podľa predloženého interného dokumentu vôbec nevzala do úvahy náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a jej dieťaťa, a to

ani vo výške životného minima tak, ako vyplývalo z cit. § 2 bodu 5 Opatrenia NBS. Podľa Zákona o životnom minime životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považovala suma alebo úhrn súm 210,20 eura mesačne, ak išlo o jednu plnoletú fyzickú osobu, a 95,96 eur mesačne, ak išlo o zaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa. V danej veci teda náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a jedného dieťaťa pri zohľadnení ich výšky len vo výške životného minima predstavovali 210,12 eur na žalovanú a nezaopatrené dieťa 95,96 eur, spolu 306,08 eur mesačne.

48. Na základe vyššie uvedených skutočností súd vo veci prijal záver, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci nepostupovala s náležitou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej spotrebiteľský úver splácať. Súd tu zdôrazňuje, že pre účely posúdenia splnenia povinnosti veriteľom podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je relevantné, aká bola reálna rodinná, finančná a majetková situácia žalovanej v čase uzatvárania zmluvy, ale predovšetkým to, akým spôsobom žalobkyňa ako veriteľ v danej veci pristúpila k zisťovaniu a hodnoteniu úverovej bonity žiadateľa o spotrebiteľský úver. Žalobkyňa, na ktorej bolo dôkazné bremeno, hodnoverne nepreukázala, že žalovaná v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spĺňala maximálny zákonný limit ukazovateľa schopnosti splácať úver stanovený jednak cit. ust. § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a jednak cit. ust. § 2 ods. 2 Opatrenia NBS. Hodnoverne nepreukázala, že súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a) tohto zákona. V čase uzatvárania zmluvy o úvere len peňažné záväzky žalovanej spolu so splátkou úveru prevyšovali žalobkyňou tvrdené, avšak riadne nezistený a neoverený jej čistý mesačný príjem. Žalobkyňa tiež nepreukázala, že by bola podrobila skúmaniu náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a ňou vyživovaného dieťaťa, náležite porovnala a vyhodnotila tieto náklady vo výške životného minima a reálne výdaje žalovanej vyplývajúce z výpisu z bankového účtu. Súd tu poukazuje aj na § 2 ods. 1 Opatrenia NBS, podľa ktorého podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 Opatrenia NBS zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5 Opatrenia NBS, nemohol prekračovať hodnotu 1. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS pritom celkovou výškou nákladov sa rozumela výška nákladov na zabezpečenie životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa. V danej veci podiel výdavkov na peňažné záväzky žalovanej 1.458 eur a celkovej výšky príjmov žalovanej 853 eur mesačne, znížených o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie životných potrieb žalovanej a jedného dieťaťa vo výške 437,54 eur (853 eur - 306,08 eur + 20 % rozdielu medzi 853 eur a 306,08 eur, čo je 109,38 eur), niekoľko násobne prekračuje hodnotu 1.

49. Porušenie povinnosti žalobkyne ako veriteľa stanovených vyššie cit. právnou úpravou Zákona o spotrebiteľských úveroch a Opatrením NBS skúmať bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou má podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok sankciu v podobe straty oprávnenia veriteľa požadovať na spotrebiteľovi jednorazové splatenie celého spotrebiteľského úveru. Súd zastáva názor, že porušenie tejto povinnosti žalobkyňou ako veriteľom má v danej veci podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok aj ďalšiu sankciu v podobe bezúčinnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej, a to z dôvodu, že sa jednalo o hrubé porušenie tejto povinnosti veriteľa. Podľa cit. ust. § 11 ods. 2 posledná veta Zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa totiž považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42, teda aj ust. § 7 ods. 21, ktorý stanovuje maximálny povinný limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa úver splácať.

50. Súd tu len dodáva, že vzhľadom na uvedený právny záver o strate oprávnenia žalobkyne vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru pre porušenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou súd nepovažoval za účelom rozhodnutia vo veci za hospodárne skúmať aj splnenie zákonných podmienok ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatenie úveru v danej veci, ktorých splnenie žalovaná strana namietala. Súd tu len stručne udáva, že žalobkyňa, na ktorej bolo dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že všetky prejavy jej vôle smerujúce k predčasnému zosplateniu úveru obsiahnuté v predložených listinách sa skutočne dostali do dispozičnej sféry žalovanej (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), toto dôkazné bremeno v konaní neuniesla. Žalovaná túto skutočnosť namietala a poštové podacie hárky, bez ďalšieho, túto

skutočnosť nepreukazujú. Z predložených poštových podacích hárkov nevyplýva žiadna špecifikácia odoslanej zásielky. Zásielky neboli adresované do miesta trvalého pobytu žalovanej a nie je zrejmé, či žalovaná sa v čase doručovania na adrese označenej v listinách vôbec zdržiavala.

51. Žalovaná je tak povinná zaplatiť žalobkyni iba splatné omeškané splátky istiny úveru. Podľa výsledkov dokazovania žalovaná bola povinná platiť žalobkyni mesačné splátky istiny vo výške minimálne 57 eur so splatnosťou vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, pričom podľa predpisu splátok a úhrad prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2019. Súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 01.07.2022. V čase rozhodovania súdu tak boli splatné splátky za obdobie 20.11.2019 až do 20.06.2022, teda celkom 32 mesačných splátok po 57 eur, čo spolu predstavuje sumu 1.824 eur. Žalovaná podľa predpisu splátok a úhrad na istine zaplatila spolu 444 eur. Nezaplatené splatné mesačné splátky istiny do času rozhodnutia súdu tak predstavujú celkom 1.380 eur (1.824 eur - 444 eur). Preto súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.380 eur a žalobu vo zvyšnej časti žalovanej istiny ako nedôvodnú zamietol.

52. Záverom súd vo vzťahu k námietke žalovanej, že uplatnený nárok je dôvodné považovať za premlčaný, poukazuje na § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Na uplatnenie nároku na zaplatenie jednotlivých splátok (keďže žalobkyňa nebola oprávnená vyzvať žalovanú na zaplatenie úveru jednorázovo) je potrebné aplikovať trojročnú premlčaciu dobu upravenú ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Prvá splátka istiny podľa zmluvy o úvere bola splatná dňa 20.11.2019. Preto pokiaľ žalobkyňa podala žalobu na upomínací súd dňa 21.09.2021, nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku na zaplatenie ani tejto prvej splátky. Navyše, prvých 5 splátok žalovaná zaplatila riadne a včas, a do omeškania sa prvý krát dostala až so splátkou splatnou dňa 20.04.2020.

53. Vzhľadom na záver u bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru súd žalobu zamietol aj v časti nároku na zaplatenie úrokov a poplatkov. Žalobkyni podľa § 517 Občianskeho zákonníka priznal iba úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne, a to iba zo sumy priznanej istiny úveru 1.380 eur, od odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej upomínacím súdom, tzn. odo dňa 27.11.2021, do zaplatenia. V prevyšujúcej časti aj toto príslušenstvo zamietol. Žalobkyňa žalobou požadovala úroky z omeškania z celej zosplatenie úverovej istiny, na ktoré jej v dôsledku straty oprávnenia požadovať jednorázové splatenie úveru nárok nevznikol, nie z jednotlivých omeškaných splátok. Preto súd jej priznal úroky z omeškania z celej priznanej sumy istiny omeškaných splátok 1.380 eur až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, ktorý súd považoval za prvý deň omeškania žalovanej so všetkými splatnými splátkami úveru.

54. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

56. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Strany boli v konaní úspešné pomerne. Pomer úspechu žalobkyne a žalovanej predstavuje 60,05 % : 39,05 %. Po odpočítaní neúspechu žalobkyne tak žalobkyni prislúcha voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21 % trov. O výške tejto náhrady podľa cit. právnej úpravy rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).